

4. Hix S., Noury A. After enlargement: voting patterns in the sixth European Parliament / S. Hix, A. Noury // *Legislative Studies Quarterly*. – 2009. – Vol. 34. – No. 2. – P. 159–174.
5. Van der Eijk, C., M. Franklin et al. Choosing Europe? The European Electorate and National Politics in the Face of the Union. – Ann Arbor: University of Michigan Press. – 1996. – 516 p.

**Ключові слова:** Європейський парламент, вибори, політичні партії, політичні групи.

**Ключевые слова:** Европейский парламент, выборы, политические партии, политические группы.

**Key words:** European Parliament, elections, political parties, political groups.

### **КОВАЛЬ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ**

Івано-Франківський юридичний інститут  
Національного університету «Одеська юридична академія»,  
доцент кафедри загальноправових та гуманітарних дисциплін,  
кандидат політичних наук, доцент

### **КИСЛЯК ЛЕСЯ НЕСТОРІВНА**

Івано-Франківський юридичний інститут  
Національного університету «Одеська юридична академія»,  
старший викладач кафедри загальноправових та гуманітарних дисциплін

## **ПРОБЛЕМИ ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ ОТРИМАННЯ ТОМОСУ ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ УКРАЇНИ**

Церква є невід’ємним учасником соціально-політичних процесів, всупереч уявленням про те, що релігія та церква існують поза політикою. Вона є одним з найважливіших суспільних інститутів, що впливають на суспільно-політичне життя. Проблема творення єдиної помісної церкви в Україні приділили велику увагу такі науковці як Дмитро Степовик, Олександр Саган Микола Рибачук, Юрій Чорноморець, Андрій Юраш, Сергій Здіорук, Людмила Филипович, а також Іван Коваль, Леся Кисляк та деякі інші

У 1990 році Патріарх Алексій створює Українську православну церкву Московського патріархату. Вона отримує внутрішню автономію, але підпорядковується Російській православній церкві. Очолює УПЦ МП Філарет. Через рік Філарет вимагає від Москви автокефалії. У травні 1992 року РПЦ звинувачує Філарета в «аморальному способі життя» і відсторонює від управління УПЦ МП.

Уже в червні 1992 року постає Українська православна церква Київського патріархату, яку в 1995 році очолює Філарет, а через два роки РПЦ оголошує йому анафему (прокляття).

Починають відкриватись церкви, священникам дозволяють проводити публічні лекції, відкриваються семінарії та духовні академії. 27 жовтня 1990 року Архієрейський собор Російської православної церкви, що проходив 25-27 жовтня, скасував Український екзархат і знову заснував самоврядну і з правами широкої автономії Українську православну церкву.

Після ряду внутрішніх суперечок у 1992 році митрополита Київського і всієї України Філарета (Денисенка) Архієрейський Собор Української православної церкви змістив з посади і обрав нового предстоятеля – Володимира (Сабодана). Філарет не визнав цього рішення і утворив Українську православну церкву – Київський патріархат.

Крім того, під впливом закордонних українців з 1990 в Україні з'являється Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ).

Першу спробу відновити автокефалію українського православ'я здійснив президент Віктор Ющенко у 2008 році. За словами третього президента України, отриманню томосу завадив патріарх РПЦ Алексій II, який терміново прилетів до Києва, попри те, що не мав запрошення. Алексій II запросив Варфоломія на обід під час якого вирішувалась доля томосу для України [1].

Таким чином, до Всеукраїнського об'єднавчого собору в Україні ділячи на сьогодні в Україні діють три основні православні церкви: Українська православна церква (Московський патріархат), Українська православна церква Київського патріархату та Українська Автокефальна Православна Церква.

9 квітня 2018 Президент України Петро Порошенко відбув до Стамбулу, де мав зустріч з Його Всесвятістю Вселенським Патріархом Варфоломієм і з членами Синоду [2, с. 6].

17 квітня 2018 Порошенко в Києві провів зустріч з головами фракцій у Верховній Раді України і закликав їх підтримати Звернення до Варфоломія I про надання українській церкві томосу про автокефалію, що і було втілено уже 15 грудня 2018 року на Всеукраїнському об'єднавчому соборі.

Таким чином, Об'єднавчий Собор відбувся 15 грудня 2018 року в Софійському соборі рівно через тисячу років від першої відправи який відновив єдність на незалежність української церкви від Москви, а вже 5 січня 2019 року Вселенський патріарх Варфоломій надав томос Православній Церкві в Україні.

Зрозуміло, що відновлення Православної церкви в Україні має фундаментальне значення, адже Україна як незалежна і суверенна держава здобула право мати свою незалежну автокефальну православну церкву незалежну від Москви. Після 332 років залежності від РПЦ відновились історична справедливість і українське православ'я створило єдину Українську православну автокефальну церкву із своїм очільником Блаженнішим митрополитом Київським і всієї України Єпіфанієм [3, с. 33].

Отже, отримання томосу та проголошення помісної православної автокефальної церкви дає можливість Україні стати п'ятнадцятою

православною державою світу. Ця подія, безумовно, є важливим фактором зміцнення національної безпеки України на сьогодні.

### **Список використаної літератури:**

1. Гальченко С. Від хрещення і Томоса: етапи становлення української церкви / Сергій Гальченко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://tsn.ua/kyiv/skandal-navkolo-desyatynnoyi-cerkvi-chomu-upr-bud-y>
2. Торба В. Віра в єдності / Валентин Торба // День. – 2018. – № 70-71. – 20-21 квітня.
3. Коваль І.В. Отримання Томосу на автокефалію православної церкви як вагомий аспект зміцнення соборності та незалежності Української держави / І.В. Коваль, Л.Н. Кисляк // Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць / Гол. ред. В.М. Вашкевич. – К.: ВІР УАН, 2019. Випуск 141 (№ 2) Ч.3. Політичні науки. – С. 28-33.

**Ключові слова:** церква, держава, православ'я, автокефалія, томос, право, релігія, мораль, громадянське суспільство.

**Ключевые слова:** церковь, государство, православие, автокефалия, томос, право, религия, мораль, гражданское общество.

**Key words:** church, state, orthodoxy, autocephaly, tomos, law, religion, morals, civil society.

## **МИЛОСЕРДНА ІРИНА МИХАЙЛІВНА**

Національний університет «Одеська юридична академія»,  
доцент кафедри політичних теорій, кандидат політичних наук, доцент

### **МЕХАНІЗМ ЗДІЙСНЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ: КІБЕРНЕТИЧНИЙ ВИМІР**

Визначення та виявлення особливостей політичного управління, його ролі та функціонування в політичній системі потребує аналізу та виявлення специфіки саме політичного управління. Це стає можливим через розкриття механізму здійснення політичного управління та такої його якісної характеристики як ефективність.

Істотною ознакою політичного управління є те, що йому властивий безперервний характер. Проте як для системи суб'єкт-об'єктних відносин, для політичного управління властивим також є й наявність певних процедур, через які відбувається управлінська діяльність.

Кібернетичний механізм політичного управління тісно пов'язан з інформацією, організацією та зворотнім зв'язком. Крім цього характерною рисою управління є наявність процесу самоорганізації, в якому велике значення належить механізму управління. На думку Р.Ф. Абдєєва, механізм управління, який виникає та розвивається підчас еволюції як процес, в якому ускладнюється упорядкування зв'язків у взаємодіях, як процес становлення саморегуляції та самороз-